

Hagyjad az Úr Istenre te minden útadat

Gerhardt Pál, 1607–1676

Gesius B., 1603

1. HAGY-JAD az Úr Is-ten-re Te min-den ú - ta-dat,
Ha bánt szí-ved ke-ser-ve, Ő né-ked nyug-tot ad.

Ki az e-get hor-doz - za, Osz-lat fel-hőt, sze-let,

Nap-ját rád is fel-hoz - za, A-tyád ő, áld, sze - ret.

2. AZ ÚRRA bízzad dolgod: Könnyebbül a teher, ∴ Ezer baj közt is boldog,
Aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az
Istent kérjed, várjad, S megnyered ügyedet.

3. A TE irgalmasságod Van rajtam, Istenem, ∴ Te jól tudod, jól látod,
Hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod; Bölcs a
te végezésed, Ha áld, ha sújt karod.

4. ÚTAD van számtalan sok, Uram, és eszközöd; ∴ Reánk is szent áldásod
Bőséggel öntözöd. Művednek akadály, Szünetje nincs soha; Úgy téssz,
amint kívánja Gyermeked java.

5. BÍZZÁL, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? ∴ Él még, ki annyi
vészek Torkából már kivont. Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid; Rád
még a jó Teremtő Víg napot is derít.

6. Ő BENNE vesd halálig Jó reménységedet: ∴ Ő biztos révbe szállít A
bajból tégedet. Bár késik a segítség És nem találsz vigaszt: Eloszlik gond
és kétség Előbb, mint véled azt.

7. Ő MEGCSELEKSZI végre Velünk azt, ami jó; ∴ Ösvényünk erőssége Te
vagy, Mindenható! Bár nehéz földi pályánk, Könny lepi és tövis, De örök
pálma vár ránk: Útunk a mennybe visz.